

PERŽVALGA.

— Vyriausi Rusijos pačtos užveizda apreiskė į tarptautišką pačtų biurą Berne, kad nuog šiol visi laišakai siunčiami Rusijon iš užrubežiaus bus tamožnėse išvuostinėjami ir kur tik aptiks esant kopertose kokius-nors spausdinius—vis tiek ar tai būtų rusiški ar lietuviški—gražūs laiškus atgaliuos į vietą išsiuntimo.

— Baltstogė-(Gardino gub.) mi-stui Vilniaus general-gubernatorius išleido šokių naujus padavadyjimus: 1. Savininkai viešbučių, užiegos namų ir gaspadų turi kuokiiliausiai vesti surašus savo gyventojų arba kvartirantų policijos peršturavotose knygose. 2. Apie naujai pribuvusius ir išvykusius kitur svečius viešbutninkai privalo kuogreičiausia apreikšti policijai. 3. Kiem-sargiai ir šveicoriai ant tų pėdų turi duot žinią policijai apie kokius-nors esančius viešbučiuose susirinkimus ir šaip jau policijai nužiurėtinus incidentus. 4. Samdytojai namų privalo savininkams paduoti skaitlių savo šeimynos ir kas-kartas juos pažinodint apie jos pasidavginimą ar pasimą žinimą. Peržengianti tuos paliepiumus bus baudžiami kora iki 500 rub. — Temydami į tą mę matome, kaip iš vienos pusės priešingas valdziai judėjimas neduoda jos tarnams ramiai mtegoti ant sprando musų žmonelių, iš antros, kaip valdzia stengiasi įvesti policijos sistemą net į ramių žmonių privatišką gyvenimą.

Isz Lietuvos.

Sasnava ir Skriaudžiai, Suvalkų gub.

Jau bus du metai, kaip musų apygardoje tapo atleštas pirmutinis lietuviškas naminis spektaklis. Čia žmonės yra dar gana tamsūs ir retas su

prato jojo vertę: jie tik gėrė josi aktorių juokingais nukalbėjimais, alaus gėrimu ir mandagiu apsiėjimu; abelnai, visiems patiko. Bet jau toliau vis daugiau radosi norinčių dalyvaut tokiuose susirinkimuose, kad ir menkai ką su prasdami; žinoma, kai-kurie ir tikrai suprato ir su kairšta širdim pasišventė tam darbui, idant susiglaudus drauge skleistį šviesą tarp tamsių musbrolių kaimiečių. Bet neilgai gavo mus kuopelė ramiai gyvuot: tuojaus stoji jai ant kelio dđdeli dievuočiai ir nekurie iš dvasiškų vadovų (pavardžių jų neminėsiu); pradėjo tamsiems įkalbinėt, kad tai yra „nauja viera“ arba kokių „šliukerių“ darbas, tie susirinkimai, girdi, yra bedieviški ir nereik ant jų lankytis.

Pasėta bloga sėkla umai išsiplatino ir gausų vaisių atnešė abiem pusėm.

Šįmet per Velykas tokį spektaklį atlešė kaime S. B., kurio ūkiniukai savo mokytojams labai netikusiai atsimokėjo, nes aštuntą dieną atpyškėjo gaujos raudonsiulių, išvertė visas pakampes, bet nieko nerado. Nekalbu jau apie visokius plepėsius, kurie tačiau dar didesnį skaitlių pridarė „bedievių“. Net ir kunigus pradeda išrasti bedieviais. Teip, Skriaudžių kamendorių, neseniai atsikraučiusį kunigą Andziulį, net iš Skriaudžių ketina išvyt, „ba, girdi, jis esąs „šliukerių“ perdėtinis; mums nereik tokių kunigų, ką su „šliukeriais“ per dienas spygauja (mat jis mokina giedot iš gaidų, nori sutaikint bažnytinį chorą). Jau, vyručiai, nė kunigais toliau negalim užsitikėt; matot, ir jų yra „bedievių“. Teip kalba seniai kriukiais besmagydami. Teisybė, pasimirus kunigui Juodišui, Skriaudžiuos giedojimas labai žemai nupuolė: iš giedorkų tik apie porą įdususių davatkų karkina ir būtų gerai, kad

pirmtakunų užsileidimą šipaskusis pataisytų.

Užgimus Rusijos su Japonija karei prasidėjo baisi iševystė svetur, daugiausia šalimasi į Ameriką ir Angliją; čia išsipildys senių priezodis: „lik-senas ir mažas“. Tėpos-gi iš priezasties karės ir siena labiaus apstatyta ir sunku ką iš užrubežio dagaut, net ir Sekminės praėjo be jokio lapelio, nes viskas žuvo maskolių nauose, o kitais metais net marguodavo gryžkeliai nuo atsišaukimų.

Caro priverstinai išmesta „malonė“ — leidimas spaudo-lotyniškoms literomis — teipgi padarė begalę visokių žaunų, kurių visų nė suvaikyti negalima ir reto tik išmintingo gali išgirsti.

Oras gražus, sausas, priimnus daigams ir augalams; lietaus neperdaug; rugiai puikiai šrodo po pernykščių neuždėrėjimų. *Barzdinėlio brolis.*

Pilviškiai, Suvalkų gub.

Minėtas 1900 m. „V. L.“ Baltrus Žiurys, iš Pilviškių, vėla atiduotas tapo antrasyk po priežiura policijos. Prasliskus pirmam priežiuros laikui, žandarai iš po akių savo jo nenuleido. Liepta buvo vietiniams žemsargiams į jį tēmyti kaip į „neblagonadiožną“. Dėlto žemsargiai, pagal nurodymo šnipo Piušo Adomavyčios (iš Pilviškių) susitarę 21 kovo š. 1904 m. padarė pas jį kratą. Ypatingo nieko beveik nerado, tik vieną kalendorių ir plianą Kauno pylies ir ios drutvietės (krepasčio). Žiurį neareštavojo. Po tardymo, kurį atliko žandarų viršininkas ir prokuroras, Ž. atidavė po policijos priežiura ir niekur nepavelino eiti be pasiklausimo, pakol pareis nusprendimas. Bet Ž., žėnodamas tokių ponų teisybę nesiprašęs iškeliavo net Amerikon, nes ir teip gava prikentė nuo visų šungalvių. Iškeliavo ne

lėl bausmės, tik dėlto, jog darbuotis Lietuvoj jam jau būvó negalima, dėlėi didelio šnipinėjimo caro bernų.

Žvalgas.

Senapilė, Suvalkų gub.

1 gegužės, ir per Sekmines, ant kiemo pavieto buto buvo pastatyta po rotą karcivių, dant galėtų ant pirmo paliepiimo ant žmonių užsipulti. Mat paėjo paskalas, kad tomis dienomis lietuviai ims skersti maskolius, žydus ir lenkus. Ir visi tie treji gaivalai net ištikrųjų, rodosi, drebejo, kad lietuviai nepradėtų skerstuves kelti. Bet čia viskas apsiėjo laimingai, lietuviai ne tik nieko blogo tad kitiems nedarė, bet ir patį tarp savęs nesusi-prė, kaip tai tokiomis dienomis pratę jie yra budavo daryti. Matot, Seinų diecezijoje sparčiai dabar blaivystei besiplatinant girtų tarp lietuvių beveik ne matyti tai ir peštynių mažiaus.

Beto, kiti mena, kad tos neva turėjusios but skerdynės, tai pačios valdzios išmįslas. Jinai nori žmones suerzinti, sukelti, išmušti ir paskui dar sunkesnius pančius ant mus ozkrauti. Gali but ir teip. Taigi, męs lietuviai turime sergėtis, kad nepakelti bereikalingo kraujo praliejimo ir nepelnyt dar sunkesnio jungo.

Kampūtis.

Liet. Social-Demokrato Partija.

Visos pasaulės darbininkai vienykitės!

Spauda leista!

40 metų atgal maskolių valdzia uždraudė mums spauzdinti lietuviškas knygas lotyniškoms literomis ir užsimanė brukte įbrukti maskoliškąsias. Tokiu budu ji tikėjosi greičiau galėsianti paversti mus į tikrus caro, jo valdzios ir visų musų skriaudėjų garbintojus. Bet lietuviai nepriėmė tų maskoliškųjų literų; vieni nujautė,

kiti aiškiai suprato, kame čia valdžios noras, ir pradėjo savo knygas spauzdinti laisvesnėj Prusų Lietuvoj. Lietuviai prašė, maldavo valdžios, kad leistų jiems spauda, — ji atmetė visus jų prašymus. Su savo kareiviais ir žandarais ji tikėjosi lengvai viską savaip padarysianti.

Teisybė, iš pradžių lietuviai nešoko prieš valdžią, gerumu norėjo išgauti leidimą spauzdinti. Bet nieko iš to neišėjo. Juo toliau, tuo labiau pradėjo jie persitikrinti, kad reikia su valdžia kovoti. Ir pati valdžia kruptelėjo, pamačius, kas atsitiko: pradėjo krutėti ne vien apšviestieji, bet ir darbininkai-socijaldemokratai, amžini prispaudimo priešai. O šie nebeprašė spaudos, nebelenkė, kaip anie, prieš valdžią, maldaudami kokios malonės ir palengvinimo, bet reikalavo savo tiesų, reikalavo daugiau, negu caro valdžia gali duoti, reikalavo laisvės, prašalinimo visokio prispaudimo. Žinojo jie iš savo ir kitų kraštų patyrimo, jog valdžia nieko geru jų neduoda, todėl patys rengėsi ir kitus rengė prie kovos. Nors maskolių valdžia dar padidino kareivių, policijos, žandarų ir šnipukų skaitlių, kaip padukuoti, pradėjo lakstyti po kiemus ir miestus, kišti žmones į kalėjimus, gabenti į tolymus Maskolijos pakraščius ir Sibirą; bet jokių būdu negalėjo sustabdyti to judėjimo: vienus suimta, išgabena, dešimtis naujų stoja į jų vietą, ir vėl darbas eina, kaip ėjęs, ir vis dar labiau prieš valdžią ir visus dykaduonius, kurie minta iš kruvino vargdienių prakaito, kurie nė seja, nė akėja, o pilnus kišenių prisikrauja.

Valdžia jau seniai matė, kad nieko nepadarysianti, numanė, kad persekiojimai nepadeda, vienog gėda jai buvo užsileisti lietuvių saujelei. Raitė ysaip kaip, bet, nematydama kitos išeigos, sutiko jau pernai

duoti spauda: ir šįmet 24 bal. (7 geg.) caras pasirašė. Tai darydama valdžia panorėjo uždribti ir pelnyti, budama vargingame padėjime. Tik pažiūrėkim į jos padėjimą.

Iš visų pusių kruta prispaustieji, kyla prieš valdžios ir ponų jungą. Kai-kur kareiviai, akli caro tarnai, nebešauja į sukilusius darbininkus ir ukininkus. Negana to, maskolių valdžią aplankė didesnė nelaimė: prasidėjo karė(vaina) su Japonija. Maskolijai joje baisiai nesiseka, visur ją pamuša. O čia daugybė jaunų vyrų, kad nereikėtų eiti į karę, pabėga iš kariumenės (vaisko), slapstosi namie ar apygardoj, ar sprunka į svetimus kraštus. O raštai prieš valdžią dar labiau platinas. Sunkus jos padėjimas.

Dabar maskolių valdžia, grąžindama spauda, kurią ji pati pirm 40 metų buvo išplėšus, kurią jau pernai — vadinas dar prieš karę — buvo nutarus atiduoti, nori patraukti lietuvius po savim; nori, kad mes ją ir jos carą garbintume, siųstume jam aukas (apieras), dėtume karei pinigų, nori, kad mes dėl jos ir ponų-dykaduonių reikalų ir garbės eitume į karę ir tų savo galvas guldytume...

Ką tik pasklido gandas, jog spauda leista, ir jau tuli Lietuvos ponai siunčia carui Lietuvos vardu ačiu už neišpaskaitą jo mylistą. Padarė tai Lietuvos ponai, nutukę nuo darbininkų kraujo, kurie laiko carą už savo apginėją ir užtarytoją. Jau panorėjus, dėsa aukas karės reikalams, siųs savo darbininkus. Gėda ir paniekimas tokiems valdžios tarnams.

Bet mūsų valdžia neapgaus, neįtikėsime jos monams. Mes jau gerai pažįstame, kas per paukštis ta maskolių valdžia. Per 40 metų ji laikė išplėšusi mums spauda; per 40 metų mes turėjome nekalčiausias

knygas, dargi elementorius, spauzdinti Prusų Lietuvoj ir slapta gabenti į Didžiąją Lietuvą! Kiek žmonių tapo sukišta už nekalčiausias knygas į kalėjimus, kiek tėvų tapo palikta be vaikų, vaikų be tėvų, seserų be brolių! Kiek vargo per tą laiką mums reikėjo pakelti, kiek kruvino prakaito ir ašarų išlieti! O dabar valdžia nori, kad mes carui dekaivotume už spaudos sugražinimą, už atidavimą pavogto nuo mūsų daigto! Ir juk ji negeruoju mums ją atidavė, o tik priversta mūsų, drebėdama už savo kailį; dabargi ji nori apdumti mums akis, kad tai iš mielaširdystės padariusi, — žinome jos mielaširdystę!

Gerai, dabar leista mums spauda, bet kokia spauda? Ar galėsime mes tų visą teisybę rašyti, ar galėsime tikrai, kaip yra, aprašinėti visus savo vargus ir skriaudas? Ar galėsime aiškinti, škur plaukia žmonių vargai? — Ar galėsime rašyti prieš čia valdžią, ponų-piniguočius, visokius maskolius valdininkus (žinovninkus) ir žandarus ir šnipukus... Ar galėsime mes toje spaudoje apie tai rašyti? — Anaipatol! Valdžios pastatytas cenzorius, kuris peržiūrins visus spauzdinamus raštus, išbrauks viską, ką tik ras neprielankaus pasakyta apie baurius maskolių valdžios ir jos sėbrų piniguočių darbus. Tuose raštuose tegalima bus laisvai garbinti tikrai carus, generolus, ir ponų-piniguočius; kokį laisvesnį žodį prasiatarti bus labai sunku. Atsiras daugybė knygų ir laikraščių, kurie stačiai už valdžios pinigų garbės caro kančių (nagaika) ir jo valdžią.

Dėlto, ir leidus mums spauda, mes negalėsime atvirai spauzdinti visų savo raštų, kaip negali visko atvirai spauzdinti nė žydai, latviai, lenkai, dargi patys maskoliai. Tie raštai, kurie tikrai užstos

skriaudžiamuosius, kurie rodys tikrus jo priešininkus ir skriaudėjus ir mokys, kaip nuo jų atsikratyti, — tie raštai po senovės turės slapta platinties po Lietuvą; po senovės bus daromos dėl jų kratos, kišami žmonės į kalėjimus, varomi į Sibirą, rakinami prie karų — čia maskolių valdžia dar teip greitai nenusileis. Bet susi-pras daugiau žmonių, ims reikalauti sau tiesų, ims reikalauti geresnės — žmonių valdžios, panorės patys savę rėdyti, panorės įvesti tokią tvarką, kad nebutų nė turtingų, nė neturtelių, kad visi žmonės būtų lygūs ir lygiai naudotųsi visais turtais ir darbo vaisiais, kad įvyktų socializmas. Valdžia, kuri yra dabar ponų-piniguočių rankose, priešsis tam, policijos kardais (šoblėmis), kareivių šuviais, kalėjimais ir Sibiru rupjįs suturėti tą judėjimą, bet nieko neišlarys, kaip nieko negalėjo išdaryti su lietuviais; antgalo ji nusileis, ir vėl rupjįs apdumti žmonėms akis, buk iš mielaširdystės tai padariusi. Jei nenusileis, žmonės su ginklais rankose sukils, pergales savo priešininkus ir įves pas savę, kokią norės, tvarką ir valdžią.

Daugelis iš nesusipratusių mūsų brolių sako: „prieš vėją nepapusi...“ O matot, kaip paputėm prieš vėją, kaip iškovojom sau spauda! Juk seniau ir tą patį sakėte! Teipat bus ir dabar: juk mūsų, rankpelnių, yra daug daugiau, negu visų tų dykaduonių-skriaudikų, ir mes susivienyję lengvai galėtume viską savaip padaryti. Tik kuodaugiausiai skaitykime ir platinkime socijaldemokratų raštus! Tie, kurie jau ikišiol skaitė tuos raštus, anaipatol nemeskite jų toliau skaitę, nepasikakinkite vien cenzūros perleistais raštais, o dar daugiau juos skaitykit ir platinkit! Šitas mūsų laimėjimas — spaudos išgavimas — tepadrąsina

mus dar smarkiau stoti prie darbo, tepriduoda mums spēkų iki galui išturėti!

Londonas, 4 birželio 1904m.
„Darbininkų Balso“ Redakcija.

Politiszkos žinios.

Anglija.

Paskutiniu laiku įvyko tarpe Anglijos ir Vokietijos tarybos apie sutaikymą įvairių kilusių tarpe tų dviejų viešpatysčių nesutikimų keliu arbitracijos (santaikos teismo). Kadangi tokių nesutikimų labai greitai tarpe jų gali rasti, ir jie tankiai buna paliečianti labai gilius abiejų šalių reikalus, tai toks budas susitaikymo galėtų palaikyti stiprią tarpe Anglijos ir Vokietijos prietelystę, o toks jų susisėbravimas išėitu labai ant nenaudos Rusijai. Vienok laikas parodys, ar gali tapti sėbrais levas su lape.

Praėjusioj sanvaitėj Rusijos du laivai, St. Peterburg ir Smolensk, pluduriuodami ant Raudonųjų marių sugavo du anglišku pirklių laivą, kuriuos tuojaus sustabdė ir padarė ant jų reviziją, girdi, bene vežą ką—nors japonams. Kadangi ten nieko nužiurėtino nebuvo atrasta ir vienok laivai buvo sulaikyti apie dvi paras po sargyba maskolių, tai toks Rusijos laivininkų pasielgimas iššaukė visoje Anglijos presoj neregėtą trukšmą ir siundimą valdzios Rusijai atkeršyti. Kaip tas užsibaigs, da nežinia; tačiau Anglija, nors ir kažkaip norėtų prie maskolių prisikabinti, pradėti karės negali. Nors reikia mislyti, kad tas Rusijai teip veltui praeiti negalės.

KARĖ MASKOLIJOS SU JAPONIJA

Rezultatu praėjusios sanvaitės karės buvo tas, kad per iš-tisas 5 dienas Kuroki užpuldi-nėdams ant maskolių, įstengė jįmti drutas pozicijas ant Liaoyango ir Mukdeno vieškelių.

Iš antros pusės visi Kuropat-kino pasikėsėjimai atgauti patekusius japonams kalnynus Motien nieko nesuteikė maskoliams gero, nes visur buvo atmušti ir su nemenka pragaištim: vienoje vietoje susikirtus, krito maskolių mažiau 1000, o kitose teipgi po keletą šimtų užmuštų ir pavojingai sužeistų.

Suprantama, kad prie to užgriebia japonai daugybę maskolių armijos maisto, ginklų ir net kanuolių (armotų).

Sako, buk japonai vis tyko apsiaubti maskolių kairį sparną ir užkirsti jiems kelį iš užpakalio, t. y. į Mukdeną ir Charbiną. Kaip ten nebuk jie sau mislyja, bet visi mena, kad jau užsimezgė pradžia didelio susidurimo, kurs traukiasi ant gana dikto pailgo ploto pradedant nuo Tashichiao baigiant Haicheng.

Taigi, kaip matome, Maskoliją japonai vis da tebepliekia, kaip pliekė ir ant vandenų. Žinoma, kad prazudo daugelį saviškių ir japonai; teip, praėjusioj sanvaitėj laikraščiai pranešė, buk japonai vienoje vietoje buvę smarkiai sumušti ir padavę maskoliams 28 savo kanuoles. Nežinia, ant kiek ten buvo tiesos, bet reikia manyti, kad visgi turėjo ten japonų teipgi dikčiai žuti. Kitoj vietoj vėl buvo pranešta, kad japonai užimant vieną gintuvę užbėgę ant minų ir prazuvę jų apie 4000. — Bet visgi Maskoliją pliekia!...

Pargrumėjęs laikraščiuose gandas apie Maskolijos užgriebimą dviejų anglišku pirklytės laivų, iššaukė po visas šalis karštas kritikas. Maskoliai tuom savo pasielgimu mat norėjo įtraukti į savo užvirtą košę ir daugiau jos išvalgytojų — Angliją, Vokietiją, Prancūziją — bet matyt, kad tas prisieis jai pačiai sugromulti ir da užsimokėti storus trukdymo kaštus. Prie to Maskolijos su Anglija santikiai pakrypo į

blogą pusę; labiausia tuom tapo baisiai įpykinti visos Anglijos gyventojai, kurie butinai spyrė valdžią siųsti į vietą su laikymo kariškus laivus ir prigulinčiai maskolius nubausti. Tačiau Anglija, nors labai griežia dantį ant Maskolijos, vienok ji geriau mėgsta šaudyti ant maskolių iš už svetimos nugaros, kaip antai japoniečių: ir mažesni kaštai ir ta pati nauda. O kad Japoniją Anglija karėje remia, šiandien jau visas svietas žino.

Maskoliai da užgriebė potąja pačia priedanga kitą pirklių ir žygunės laivą, prigulintį vokiškiems jureiviams, kurį teipgi iškratė ir pagaliaus net visą žygunę (pačtą) persigabenę buvo ant savo laivų. Tačiau neradę jokios kontrabandos, nė ginklų vežamų japonams, vėl viską pagražino. Apie tą atsitikimą daug eina visokių paskalų. Kiti net sako, buk kaizeris pats slaptai pavelyjęs carui iškratinti Vokietijos pirklių laivus, kurie be žinios valdzios gabeną japonams kariškus padarinius ir maistą. Galima tam tikėti ir ne. Vienok labai navatnai išrodo, kad tokį savarankišką maskolių grobstymą svetimų laivų ir tai da ant neutrališkų vandenų, vokiečiai labai famiai praleido, nenoroms prisimena vokiečių pasali prietelystė su caru.

Dalis darbu.

CHICAGO, ILL. Piovinų striakas tebėra pačiam karštume. Praėjusioj sanvaitėj neva jau buvo įvykusi abipusinė santaika, bet vos pradėjus tulose vietose unijistams dirbti, trusto oficerai vėl ėmė laužyti sutarymus; ką matydamos piovejų ir mėsininkų unijos vėl išaukė darbininkus į striaką. Aiškiai matyti, kad galingas trustas rengiasi ištiesų užduoti unijoms smugį, nes viršininkai piovinų kalbėdami apie ta-

rybas, užpakalyj stato visus pasistengimus pradėti darbą su skebais. Tam tikslui papiirko Chičagos policijos viršininkus, kurie užtikrina piovinų savininkus, jog ateinančioj sanvaitėj piovimas galvijų eis dar geriaus negu pirmiaus. Mat bus apstatyta policionais visi keliai einanti į darbavietes, kur savininkai esą pririnkę į 6000 skebų. Jau ir dabar visur iškyla muštynės, vaidai ir praliejimai kraujo, be kurių Chicagos straikai niekados neapseina.

Fall River, Mass. Medvilnių dirbtuvėse tapo pagarsinta numažinimas darbininkams ant 12% mokesčių, kurių didesnė pusė darbininkų nutarė nepriimti, ir darbdaviams atkakliai stovint prie savo, darbininkai išėjo į striaką.

WILKES-BARRE, PA. Wyoming'o klonų daugelis anglekasyklių sutrumpino laiką darbo. Kai kur dirba tik po 3-4 dienas ant sanvaitės. Tulos kompanijos agituoja, kad iki rudenio visai butų galima uždaryti didesnes kasykles, nes esą per daug prisivarę anglių. Tačiau, bijodami kad paskiaus nebutų sunku sugaudyti išvažinėjusių kitur darbininkus, tą mislę pametė. Toks silpnas pareikalavimas darbo spēkų trauksis iki rudens.

NEW YORK. Sustraikavo 400 važnyčių Dodds Express Co., reikalaudami pakėlimo 10% mokesties vietoje dabartinės \$1,50 ant dienos ir 75 centų vietoje 50 centų už keturias valandas perviršutinio darbo. Iš tos priežasties ant stoties New York Transfer Co. prisikrovė daugybė keleivinių skrynučių ir kitokių daigtų, kurių nėra kam išvežioti. Kompanistai samdo kur pakliuk privatiškus vežimus.

NEW YORK. 5000 dailydžių neteko darbo dėlei apšaukimo per jų viršininkus striako. Striakas tapo nutartas

dėlei kontraktorių laužymo pirmesnių nutarimų. Mena ma, jog straiikas neapsistos ant to skaičiaus žmonių, bet dar palytės ir kitas darbo šakas.

WICTOR, COLO. Portland kasyklėse buvo jau pradėta darbai su 500 darbininkų, bet, įkišus kazikam liežuvį, kad angliakasiai prigulį prie unijos, milicijos urėdininkai atsi baldė į kasykles, 40 angliakasių arštavojo ir kitus išvaikė. Prieto dar paliepė savininkams kasykles uždaryti. Reikia priminti, kad Portland kasyklių viršininkai iš pat pradžių tę siautančio straiko pasirodė žmoniškesniais; už tai jau syki tos kasyklės buvo paliepimu generolo Bell uždarytos, o dar bar mat vėl prikišo peilį prie grklės.

Broliai darbininkai, o ypatingai angliakasiai!!

Tankiai girdisi, kaip rytinėse valstijose angliški kapitalistų laikraščiai ir visoki jų agentai platina visokius melus tarp vargšų darbininkų, buk čia vakarų šalyj stoka darbininkų, esą įvales lengvų darbų su didele užmokestim, ypatingai valstijose: Colorado, Idaho, Californija, Washington ir tt. Žinoma, tokiais suviliojimais ištraukia iš vargšo kruvinai uždirtą paskutinį centą už geležkelius. Labiausia turėčių mierys yra — turėt perpilnai darbininkų, kad reikale vieno, galėtų sau darbdavys paskirt iš 10 siuliančių savo pajiegas ir toum, žinoma, lengva yra sumažint dienos mokestį visiems. Tas šiadien žymiai čia ir pildosi, ypatingai šiais paskutiniais metais, kada daugybė darbininkų visokių tautų iš rytinių valstijų čia užplaukė, o darbai sumažėjo: šią vasarą girių kirtimai ir lentų piovivybės daugumas suvis apstojo, o kasyklėse anglių dirba po 3-4 dienas ant savaitės. Vargšų reikalaujančių darbo ran-

dasi per pilnai, tankiai duodasi matyt pulkai suvargusių, užsivertę ant savo sprando sunkų našulį (pasiklojimą ir užsiklojimą) keliauja po kelis desėtkus mylių pėsti jieškoda mi darbų, o kitas gal ir nevalgęs keles dienas. Šitąja savo pasarga noriu atkreipti ypatingą atydą savo brolių lietuvių dirbančių anglekasyklėse. Gal visi jau girdėjo iš laikraščių, koku barbarišku budu pasielgia visoki vals. urėdininkai su mus broliais angliakasiais, kurie straikuoja jau apie 9 mėnesius valstijoj Colorado. Ne kurie ženklai pranašauja, kad kova už buvį artinasi ir dėl Washingtono valstijos angliakasių. — Toj valstijoj po yvairias vietas apskaito apie 8000 angliakasių. No pereito rudens pradėjo čia organizuot kuopas suvienytų angliakasių Amerikos. — Darbas yra gana sunkus teip, kad daug vietų randasi, kur visa savastis prie kasyklių priguli kompanijai, kuri ant savo žemės neleidžia daryt nė susirinkimų. Priversti buvo atlikti tą apie kelmą girioj, ir pasidėkavojant darbštumui organizatorių darbas žymiai eina pirmyn. Bet savininkai kasyklių teipgi netinginiai, bando užbėgti kelį angliakasiai, kurie susivieniję gali išdrįsti pareikalaut nuo jų nors mažos dalelės darbininkų tiesų. Taigi jie skubinas išrauti tą mūsų šventą diegą, pakol dar gerai nepri-gijęs. Abejotina, ar tas tiems ponams nusiseks. — Tuom tarpu, ikikolei dar darbininkai paty!om elgiasi ir dirba ant senų išlygų; taigi savininkai kasyklių patįs pradėjo daryti tarp žmonių ergelį, permaintydami darbo sistemą, prašalindami nekuriuos unijistus iš darbo, numušindami mokestį ir. tt., tuom ir pradeda išvesti darbininkus iš kantrybės, teip, kad jau kasyklės Gilman (Isaquva) jau ant straiko nuo 27 berželio. Rentono kasyklės

teipgi uždarytos ant tulo laiko. — Čia mokestis buvo vidutiniška, galima buvo padaryti nuo 3 iki 4 dol. ant dienos. — Tai padarė mokestį 3-jų skyrių, — teip kad pagal prielankumo jiems darbininko, turėtų dėl jo ir darbą atsakantį. — Paskutinio skyriaus mokestis beveik nedaėina 2 dol. Tai ta gal liktųsi dėlei atšaldymo kraujo karštesniams unijistams. Supredentas užsakė, kad pas jį sueitų visi angliakasiai į ofisą ir balsuotų, ar tinka dirbti ant tos mokes ties. Nuėjo, žinoma, tik apie 10 šunuvuodegių ir teipgi dėl pasityčiojimo, kaipo tai, kalviai, ir kiti ant viršaus dirbanti apie kasykles. Tuom davėsi suprasti, kad angliakasiai nedirbs ant numazintos mokes ties; kompanijos, gązdindamos darbininkus, uždarė pačios kasykles ant nekuriu laiko. — Taigi šiūom persergstu brolius darbininkus, kad nesiduotumėte suviliot ir nekeliatumėte iš kitų kraštų į šitas valstijas, nes kokiam reikale galim but priversti pastot vienas kitam gerovės kelį. — Teipgi, broliai, prisiklausydami kaip barbariška pasielgė republikoniški urėdininkai su Colorado straikeriais, stokim visi į glitą ir ateinantį rudenį dienų rinkimų užprotestuokime juos, balsuodami už savo partiją socialistų. O tada pasirodys gal mum nors iš vienos pusės užvėja. — O jeigu kurie iš mus ir nesuprantam ar abejojam apie gerovę dėl mus, kokią gal atnešti sociališkas surėdymas, tai vistiek bandykim balsuoti; juk aršiaus jau vis nebus, kaip kad šiadien republikonai su mumis pasielgia. — Kada mės išdrįstam už kruviną savo prakaitą pareikalauti mažą dalelę pelno dėl užsilaikymo nuo bado mirties, tada apskelbia mus maištininkais, anarkistais ir tt.; ir pasamdyti kapitolo visoki valkatos, mus šaudo myriop, kanči-

na kalėjimuose, marina bedarbėmis ir daug kitokių panašių išdaro inkvizicijų. — Taigi, broliai darbininkai, stokim visi kaip viens į tą lengvą ir naudingiausią dėl mus kovą. Socijalizmas, tai tik vienintelis vaistas, dėl išnaikinimo kirmėlių, kurios nuodija mus gyvenimą.

Lai givuoja socijalizmas! Prašau ir kitus lietuviškus laikraščius atkartot šitą mano straipsnelį.

Su paguodone
Washingtono Angliakasis.

Isz Amerikos.

Rusija tyko ant Amerikos kunigo turtų.

Shenandoah, Pa., kun. Juozas Lenerkevyčius numirdamas paliko turtų vertybėje 56,000 dol., prie kurių Rusijos valdzia tuojaus prisikabino ir užvedė bylą, remdamos buk velionis kunigas buvęs ištikimas caro tarnas. Kabinosi prie turtų ir Philadelphijos arcivyskupas Ryan. Pottsvillės sudas pripažino turtus bažnyčiai, t. y. Ryanui, nuo kurių takeas atsiims valstija. Tokiu budu caras, norėdams užgrobti gerą pluoštą pinigų, nieko nep.šė. Mat amerikoniški sudzios jo nesibijo.

Graibó kviečius išpurvų.

Topeka, Kan., vietinių apie linkių farmeriai, prisiartinus kviečių piutei, negali įžengti į laukus patvinusius vandenimis ir pavirtusius į plotus purvynų. Aimanuodami aunasi guminiiais čebatais ir breda per dumblynus graibydami javus su tam tikrais griebliais. Didelė baimė apėmė laukininkus, kuriems grėsia ateitėj badas.

Baimė turi didelas akis.

Boston, Mass., laikraščiai paleido paskalą, kad atkeliauną iš Anglijos Amerikon tuk-

stančiai anarkistų po priedanga žinomos Salvation Armijos pasekėjų, kuriuos lietuviai paprastai vadina Salaveišiais. Tas gandas įvarė didžiuliams didelę baimę, kurie jau pasiskubino iš visų pusių apsisiausti šnipais ir maldauja valdžią pastatyti visose Amerikos priplaukose tam tikrą slapta policiją. — Juodos išalintojų dušios bijosi mažiausio dvelkterėjimo jiems baisaus vėjo, kuris atvėjų atvėjais primena jų nedorus su tamsiais vargdieniais pasielgimus.

S i u t i m a s k a r e i v i ū .

New York, N. Y., keliolika artileristų iš Fort Tatten, apsišarvoję revolveriais įsigriovę kaimon Great Neck su rikmais, kaip laukiniai indijonai, pradėjo terorizuoti ramius gyventojus: daužė lempas, vaikė į triobas gyventojus, įsibrukę į hotelį Milliaus išvaikė iš ten svečius, įnyko šaudyti į celičius—veidrodžius, stiklus ir bonkas stovinčias už baro. Pasibovę teip keles valandas sugrižo pylėn, kur juos areštavojo. Pritiktų tokius karžygius išsiųsti Mandziurijon, kurie labai išalkę svetimo kraujo.

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Waterbury, Conn. Liepos 17 atvažiavo čia iš Lietuvos Povilas Vanagas, kuris štai ką apsakė:

„Geguzės mėnesyjeėjome mes 18 ypatų per rubežių, ties Gargzdais (Kauno gub.). Naktį tapom užpulti per rubežinius sargus—kareivius. 12 spėjom pabėgti į Prusų pusę, 4 pagavo, o 2 pašovė. Su 4 pagautais nežinom kas atsitiko ir kur juos nubugdino; mes-gi 2 pašautieji tapom nugabenti į Kretingos ligonbutį. Tę išbuvom 8 dienas. Mokėjom už ligonbuti po 59 kapeikas ant dienos. Potam atidavė mus ant „liuosos kvatieros“; žinoma, vis po priežiura žandarų, kur išbuvom 6 savaites, t. y.

pakol šiek-tiek pagijom. Ant „kvatieros“ buvom priduoti pas tulą kurpsiuvį, Skukauskį, kuriam turėjom mokėt po 4 rublius ant sanvaitės. Peršovimas buvo bausis, nes tas pats abiems perskriodė per pagirkšnius. Pasijutę šiek tiek sveikesniais, pritaikę progą pabėgom į Prusų pusę ir laimingai pribuvom į Ameriką pas savo draugus“.

Pašautųjų pravardės yra: Petras Dambrauskas iš Šiaulių miesto ir Povilas Vanagas iš kaimo Domantavos, Šiaulių pav. Dambrauskas nuvažiavo į Chicagą pas savo brolių, o Vanagas atvažiavo į Waterbury, Conn., pas savo pažįstamus.

Nelaimingi tie mūsų broliai lietuviai: savo tėvynėj apsunkinti, visokių parazitų išnaudojami, visaip niekinami, kad nori pasijieškot lengvesnį sau kashį duonos, esti šaudomi ir visaip kankinami. Iš tėvynės neišleidžia, į Ameriką vėl nenori įleisti ir dėkis, žmogeli, kur-nors.

Kurie giria ir meldžiasi už carą, urėdininkus ir netikusią jo valdžią, tegul prisistebi į šį atsitikimą. Nenorės jie but caro „visopadomausieji“, kaip kad iki šiol garsinosi.

Kartą, pereitą žiemą, tapo atvežtas lenkų tėvų kudikis iš Union City, Ct., dėl apkrištijimo pas kun. Saurusaitį, kuris, zinodamas, kad kudikio tėvas ir kumas yra „nezalėznais“ parapijonais, norėjo kumą prašalint, sakydamas: „ty jestesz šliupternik“. Į vietą „šliupterniko“ pastatė savo dudorių, bet kumos buta ant tiek drąsios, kad pasiėmus kudikį norėjo prasišalinti nuo tokio nelemto krikštytojo; todėl zokoniukas suriko: „to i ty taka šliuptarnika!“. Susigražinęs abu lenku ir pakrikštino kudikį.

Bažnytinis.

Wilkes-Barre, Pa.

17 liepos buvo susirinkimas 17

kuopos S.L.R.K.A, kur aš, kaipo sąnarys, gavau prisistebėti daugeliui navatnių daigtų. Pirmiausia ant susirinkimo buvo pakeltas klausimas apie atsiradimą mūsų kuopoje daugelio „pervirtelių“. Vieną tokį „pervirtelį“ tuojaus rus-tus kuopos vadai pasišaukė išsiteisinti iš daugelio „kaltybių“. Tai buvo p. J. Lapata, vietinis dudorius, kurs viešai pranešė susirinkimui, kad jis atsitraukė nuo S.L.R.K.A. dėlei visokių suktybių ir melagysčių, kurias įveisė tarpe sąnarių „Žvaigždė“ to susivienijimo organas. Labiausia p. L. skundėsi ant seimininkų, kurie pavedę visą tiesą kalbėti tik tai kunigams, atėmė jam balsą; o jis norėjo kalbėti tik dėl Susiv. gero. Jį ant seimo apšaukė šliuptarniu, niekšu ir ardytojum tos organizacijos. Dėlei to viso p. L. nuo jų atsitraukė. Kiti delegatai/buvę ant rymiečių seimo Shenandoah'e teipgi labai nupeikė visą tą buvusią tvarką. Mat kokios tų rožančinės dr-stės buvę delegatėms visa 30 jos sąnarių, kurios žėdnam klausime rėkė visu buriu už kunigus. O juk moterių balsą visi gerai pažįsta. — Iš visko matyt, kad vietinė rymiečių kuopa greitai nupuls žemyn.

Žanavykas.

New Britain, Conn.

Vietiniai parapijonai matydami, kad jų skundai vyskupui ant kunigėlio Žebrio yra dildomi bergždžiais prizadais, suvis atšalo nuo tikėjimo ir dvi didžiausios pagalbinės dr-stės: š. Juozapo ir š. Andriejaus, išbraukė iš savo konstitucijų tikėjimiškus skirsnius, palikdami tą laisvam nužiūrėjimui sąnarių saužinės. Kun. Žebris tą matydamas, liovėsi pravardžiuoti sau priešingus šliuptarniais; dabar jau sako, kad šliuptarniai esą geri vyrai, bėda esanti tik tai su netikusiais katalikais. Mat, pats pamatė,

kame teisybė. Nesiliauna tik jis dar vieno peiktino darbo, minėtinai — peikimo laikraščių, aprašančių kunigų blogus darbus. Jis sako, kad tokiems laikraščiams nereikia tikėti, o tik tai kunigų raštams, nors tie sakytų, kad galima su rečiu vanduo sijoti. *Trimitas.*

Worcester, Mass.

Dienos gražios: nė šilta nė šalta. Lietuvių čia yra dikčiai, bet visi tėvyniškuose reikaluose bausiai atšalę. Vieną nedėdienį susirinko keletas vaikinių ant savo draugo varduvių, kur aš užminiau apie aukas tautos reikalams; bet pats gailinausi tą padaręs, nes visi ėmė juokties, sakydami: Kam mes dėsim pinigų? — alaus, šnapso yra, — kaip pritruks — parupis gaspadorius! Mes — girdi — patį esam kankintiniai, arba mėgtum, kad ir mus kas leistų į mokslą!... Tai mat, kokie dar vėjai užauna po galvas mūsų vientaučių! Turbut nereikia minėti, kad jie gausiai aukauna bažnyčioms ir kunigams, o kurias aukas tankiai kunigėliai prašvilpau-na ant „gerų laikų“. Mūsų pačių kunigą Jakštį neseniai viena mergina apskundė sudan, reikalaujama net 5000 dolerių. Už ką, tai juk nereiks daug aiškinti.

L. Kr. Kumbrotas.

Elizabeth, N. J.

Tulas Kliubo Sąnarys „Žvaigždės“ 28 Nr. labai daug prirašė melagysčių ir stengėsi apšmeizti vietinius lietuvius bei užkenkti jų tautiškiems darbams. p. K. S. sako, kad J. O. buvęs ant S. L. L. Seimo Philadelphijoje, bet kas skaitė tilpusius Seimo pranešimus „Lietuvoj“ ir „Vienybėj“ tas gali matyt, kad jokio J. O. tų nebuvo. Reikia priminti, kad S. L. L. kuopos čia nėra, nors labai butų geistina sutverti. Apie Kliubą korespondentas teipgi nusapaliojo tokius niekus ir

kas trečiasis žodis melavo taip, kad neverta nė atkartoti to. Prie to korespondentas tyčia stengėsi uždengti kunigo Žindžiaus darbus, kuriais jis norėjo suardyti Kliubą ir kuriais visur kur tautiškamis darbininkams kenkia. J. O.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės.“

T.M.D. Draugams.

Užpereitam numerije „Vienybės“ Dr. J. T. Želviene parodė nekuriuos netaktiškumus central. kom., ypač prezidento. Ant ko aš draugams paaiškinu taip: kaip pirmiau buvau rašęs, kad kun. Milukas duoda mums abu „Albumus“ už 50c. t. y. draugam T. M. D., — mano įnešimas (priedėklas) buvo, kad parduoti abidvi dali po 75c., ir tokiu būdu uždirbti 25c. dėl T. M. D. — stės, kur tą draugai apsiims padaryti; o kur neapsiims, tą gali gauti tik po 50c. abidvi dali. Aš nedarau jokios tame perkupčystės: ištiesų nė vieno „Albumo“ dar nepartraukiau nuo kun. Miluko ant tų išlygų. Taipgi jeigu kas imtų „Albumus“ per mano tarpininkystę, geriau išeitų, nes kun. Milukas kitiip nežinotų, ar tie žmonės priguli prie T.M.D., ar ne. Albumai neužbėga kelio platini-me kitų knygelių T.M.D. išleisčių dėlo, kad jos skyriasi savo turiniu.

Kaslink p. Bagdono nupiešto paveikslo, tai buvo apie tai kalba, bet apie tai dar nieko nenuveikta, nes paveikslas biskij perbrangus. Kad paveikslas būtų paimtas, tai ne dėl pritaikymo prie mūsų istorijos, ne dėl ko kito, tik dėl pinigų padarymo, padidinimo kasos T. M. D. — Toks kritikavimas nenaudingas, kadangi tik naujas nuomones platina ir laiką gaišina. Kitus reikalus draugai patys gali nutarti, ką daryti, ir tokiu būdu viskas gerai

eisis; tiktai dirbkime ant toliau, tverkime daugiau kuopų ir platinkime knygeles T.M.D. išleistas, ypač knygutę kaip „Žmogaus kunas sutaisytas“: knygelė toji didelę naudą atnešų, kad broliak uodangiau sia išplatintų.

Prez. T.M.D. M. Paltanavičia.

4 T.M.D. kuopa, New York Brooklyn, N. Y., išėmus du balsu, pritaria išleisti, susidėjus su kita organizacija, knygą parašytą angliškoje kalboje per Drą J. Šliupą.

Su perkupčavimu Albumais ir davimu pinigų ant kokio tų paveikslo mūsų kuopa nesutinka.

K. prez. Jurgis Jokubaitis.

Užsimokėjo:

New Britain, Conn.

Seni: M. J. Čeponis 60
K. Kukauskis 60
J. Daniseviče 60
M. Valiukonis 60
A. Griešis 60
M. Neimonas 60
A. Valinčius 60
K. Sauka 60
J. Skritulskas 60
J. Tarulis 60
M. Mažeika 60
A. Mažeikienė 60
P. Antanaitis 60
J. Kovas 60
J. Girždauckas 60
J. Pisereviče 60
J. Tutlis 60
M. Ekerta 60
A. Labutis 60
J. Maloška 60
Kun. J. Žebrius 60
V. Gutauckas 60
A. Cibuleviče 60
J. Minceviče 60
J. Kardokas 60
J. Peškus 60
J. Stankelis 60
Nauji: O. Rekiene 60
J. Janušonis 60
J. Naunčikas 60
Fr. Janušonis 60
Ben. Kavaliauckas 60
Ant. Buskiunas 60
St. Kraučunas 60

And. Luikauckas 60
Traverse City, Mich.
Seni: M. Gaubas 60
R. Gaubas 60
Jur. Gaubas 60
K. Pašluosta 60
Glen Lyon, Pa.
Nauji: Kaz. Karlonas 60
Juoz. Jurkonis 60
Juoz. Kvederaviče 60
Mart Šireika 60
Jon. Tumosa 60
Lawrence, Mass.
Aukų dėl moksl. 4,50
T. M. D. Sekretorius,
A. Ramanauckas.

Sasivienijimo prova ir jos priežastis

Daug buvo kalbėta ir veikta, ypatingai ant S. L. A. seimų, idant prasilenkti negeistinos provos, bet vis tai buvo veltui. Po pastaro provininkų suvažiavimo „Žvaigždė“, S. R. K. organas, Nr. 23, patalpino net du straipsniu apie susivienijimų prova. Rašėjam, matyt, užputė geras vėjas, jie pilnai pasišvenčia kalbėti apie sątaikas. Tik, jie sako, visą trukdanti „piktoji dvasė“ (p. Mikolainis) kuri visą gerą reikalą gadinanti. Apie kitus menkniekius, kaip ve, sugražinimą bent dalies S. L. A. paglemžto per juos turto, nauji užmanytojai sątaikos kalba kaipo tikri praktiški tiesdariai. Pagal jų skaitlinę, tai prieš tris metus S. L. A. prigulėjo gauti nuo savo oponentų maždaug apie \$900. „Bet dabar — girdi — tautiečiai be reikalo taso mus po sudus, ir tokiu būdu pinigai, kurie turėjo būti sugražinti jiems, tapo išseikvoti ant provos. Jeigu jie būtų mus neskundę ir kaštų nepadarę, tai tuos \$900 galima buvo jiems grazumu sugražinti.“ — Už liuosą pripažinimą bent dalies teisingai mums prigulincio turto, nors po 3 metų, mes esame dėkingi! Dabar mes matome, kad R. K. virši-

ninkų širdis suminkštėjo, ir su jais galima susikalbėti kaip su žmonėmis. Kas link mūsų apkaltinimo už tąsą S.R.K. po sudus, tai mes nesijaučiame kaltais ir reikia jieskoti kaltininkų bent ne mūsų tarpe. S. L. A. laukė sugraudinimo „gerųjų dvasių“ širdžių per du metus. Buvo pasirengę visą iki nelemtos atminties XVI Seimui sutaupintą turtą ant jūsų dvasiškos naudos pašves-ti, bile tik tarp lietuvių užgyventų šventa ramybė. Bet ramybė įvykti negalėjo. Jūs, iš kurių lupų šiandien išėina gražus, pasaldinti žodžiai apie sutikimą, meilę, brolystę, — neseniai skelbėt neapikantą, keiksmus ir burnojimus. Ir jūs šiandien užmirštate blogus sava darbus, sakotės esą nekaltais avinėliais! S.R.K. viršininkai, pagal jūsų žodžius turbut iš „karštos meilės“ nutęsė pirmiausiai XVI seimo delegatus pas tiesdary užtai, kad jie pasipriešino jūsų savalei. To dar neužteko; ant-rąsyk tapo šauktas S.L.A. izdininkas, p. Paukštis, užpardavimą vieno egz. lietuviškos gramatikos vertės 25 centų, — kurie kaštai pasiekė virš 20 dol. Ant galų galo jūs, apsidengę ličyna „gerų dvasių“, pradėjote baidyti S.L.A. sąnarius baisesiausiams šmėkloms, apšaukėte bedieviais, anarkistais ir kitokiais šlykščiais vardais. Ir mes visas paleistas iš jūsų piktybes su kantrybe perkentėm. Tik kada saikas blogų darbų vis ir vis buvo papildomas, kada nenustojote jieskoję naujų priekabių, ėmėte naudotis išdergtųjų tautiečių vardu, prisavinote S.L.A. žymę (p. čėti), dengėtės po S. L. A. čarteriu ir tt., mes, matydami jūsų begėdystę, priversti buvome jieskoti teisybės per sudą, parodant mūsų skriaudas. Argi jūs, budami mus vietoj, ant-raip butumėt pasielgę? Dar turiu priminti, jog XVIII seimas S.L.A. Brooklyn, N.Y.,

siuntė per savo pasiuntinius taikos žodį, bet jūsų seimas, laikytas Pittston, Pa., uždarė prieš juos duris. Tiek jūs padarę piktybių, šiandien vėl drįstate kalbėti apie brolystę! Matyt, kad jūs turite geras akis! — Męs iš savo šalies taikintis apsiimame, bet kartu turime tiesą reikalauti sugražinimo padarytos skriaudos. Jeigu jūsų žodžiai nėra vylius, tai atlyginkite mums kas piguli pagal teisybę, ir tegul tarpe lietuvių ir abiejų „Susivienijimų“ pradžioje šventa ramybė. Bet, ar ištikro siundytojams brolio prieš brolių rūpėtu sątaika ir žmonijos gerovė? Jei bent žemė kitu šonu apsiverstų ir saulė iš vakarų pradėtų tekėti! Tulas iš pašalinių lietuvių užtėmyjo, jog S. R. K. viršininkai su ašaroms akyse geidžia susitaikyti. Man čia užaina mislis apie seną biblijos pasaką, kur krakodilius, sudraskęs žmogų, žiūrėdamas ant jo kaulų gaudžiai verkė, o verkė dėlto, kad neturėjo mėsos, — kaulų gi nepajiegė įkasti. — Kam ištikro yra reikalingu, ir kokią naudą gali atnešti jums S. L. A. čarteris? Vardas tas per XVI seimą teip buvo jums biaurus, kad į pusę valandos spėjote jį nusikratyti. Ir nusikratėte, apsikrikštyjote pagal norą, ir vėl grįžtate į ieškoti, tarsi neręgiai dienos šviesos. Pasakykite, meldžiami, koku vardu pagal jūsų sauzinę apkrikštytumėt S. L. A. po atidavimui jums S. L. A. čarterio?

Tiek tai turėjau patėmyti apie Susiv. provą, jos priežastis ir taikymos. Priduriu, jog ne tautiečiai yra kalti už eikvojimą Susiv. turto, ne „piktos dvasios“ laiko surišę rankas ir nedaleidžia taikintis, tik jūs, S. L. R. K. A. vadovai. Jūs gudrus šiandien: piktus norus ant popieros jūs mokate švelniai apdailinti, kadangi tam darhui esate specialistais. Męs-gi, S. L. A. sąn., užtėmyję jūsų

piktą sėklą, niekados nepavelysime jai plėtotis ant mūsų dirvono. Kas link taikymosi, męs visados esame pasirėngę, bet tik su šia išlyga, kad mūsų vienatinė organizacija S. L. A. neturės iš to skriaudos, — bent didesnės, kokią ikišiol iš jūsų pasidarbavimo yra apturėjęs.

S. L. A. sąnaris

J. Kazakevyčia.

Aklybe tikinciuju.

Pastebėtinus yra bedarbių, nuvargėlių ir badaujančių sanprotavimas, kurs laiko juos kuostipriausia pririštus prie vilties ir tikėjimo, kaip neprotingus gyvulius, su virve. Jie vargdami ir visokiose kančiose gyvendami nemislyja daugiau nieko kaip tik apie asabišką gerovę, vietoje mislyti, kaip ir koku budu greičiaus visiems pasiliuosuoti nuo sloginančių retėzių. Jie nesupranta, kad nieko negelbės, jeigu vienas, ar keli šimtai žmonių apskurumu arba pasiniekinimu pagerins šiek tiek savo buvį, kada milijonai kitų, kaip vargo teip ir vargs. Jie viliasi, kad ryt ne skės didesniuose varguose, iš kurių pasiliuosavo. Bet ką gelbės ir geriausias nurodytas išsilinosavimui įrankis vieno, jeigu milijonai tikinčiųjų nežinos apie jį, arba neišmanydami išnašumo to įrankio pasibijos jo vartoti dėl išsigelbėjimo iš nelaimių. Ką gelbės pririštiems prie kapitalistiško jungo darbininkams prašalinimas vienos neapkenčiamos ypatos, arba panaikinimas vieno neteisingo įstatymo, jeigu kitas toks pat žmogus užims jos vietą, o skriaudžiamų darbininkus įstatymų daugiaus taps užvestų? Ką gelbėjo numetimas neapkenčiamosios protaujančių žmonių vergijos Sąvienytose Valstijose, jeigu buriai tikinčiųjų lietuvių ar kitų tautų baudžiauninkų iš jos yra užganėdinti, ir parduoda savę ir savo vaikus į dides-

nę vergiją čia atkeliavę? Kurs iš tokių žmonių nemato, kad jis negaudamas darbo turi arba badu mirti, arba palaikymui savo gyvasties į piktesnę negu Lietuvoje buvusią baudžiovą užsirašyti? Kas nemato, kad unijonistai prispirti yra arba straikuoti, arba unijos išsivadėti ir į baudžiovą užsikinkyti. Badaujantieji straikuoja ir mislyja priversti darbdavius prie teisingesnio su jais pasielgimo, o tikintieji gerumui darbdavių skebai bėga užimt jų vietas, ir iš paliepimo darbdavių, arba savo aklybės, šaudo į savo brolius. Dėlko tikintieji skebai nesupranta, kad ryt, ar po kelių metų jie patįs taps kitų skebų sušaudyti? Ir tokių atmainų praleis skebai daugybę be jokios atmainos savo išniekinančio buvio. O dėlko? Dėlto, kad jie patįs reikalauja nuo savo mokiniojų ne tik dėl savęs, bet ir dėl savo vaikų tokio mokslo, kurs ir darbdaviams nepavelija pagerinti darbininkų buvio. Čia trumparegis gali pasakyti: Tikintieji į Dievą tokio mokslo nereikalauja, ir skebai neuzvydzia unijonistams duonos! Tai gi pažiurėkime.

Nieks netvirtis, kad rabinai, ir visoki kunigai nemokina teip, kaip jie nori, t. y. kad žydai nepoteriautų ir nesielgtų pagal noro Hūsų ir Rotšildų, pažadančių darbininkams naujas Palestinas. Kas girdėjo, kad popai Maskolijos peiktų savo carą ir atkalbinėtų maskolius, gruzinus, tatarus, lietuvius, rusinus, lenkus ir finus, idant jie nedrįstų eiti mušti japonus dėlto, kad caras su bajorais Maskolijos užsimanė pavogti nuo Kynų žemę, o japoniečiai, bijodamiesi, kad ir jų žemės neužgriebtų, nuėjo į Maudziuriją vyti laukan gauras tikinčiųjų į Dievą caro pagelbininkų. Kas girdėjo, kad popiezius, Dievo vietininkas, su visais protestoniškais kunigais bartų amerikoniškus gu-

bernatorius, kurie šaudo darbininkus, kasančius jiems auksą, ir kad nemokiņa per savo enciklikas, jog milijonieriai, gubernatoriai ir carai yra darbininkams Dievo duoti geradėjai, ir kad be jų geradarystės nėra galima apsieiti? Kas užginčys, kad dievobaimingas lietuvis neklaupia prieš savo mokiniojų ir jo žodžio nieką ne pildo? Kas kada girdėjo, kad ponai darbdaviai būtų išpeikę popiezių ir kunigus už pažeminimą darbininkų? Ne. To niekas negirdėjo ir žmogus turi gerą širdį, su aiškiu išmanymu kaktoje, kad toks mokelas yra priešingas žmonijos reikalams, dar nepagyre pažemintojus darbininkų. Tik vieni kunigai su armijomis jiems tikinčių išgiria pasiniekinimą, išgiria kančias. Tai-gi tikintieji į mokelą kunigų patįs reikalauja, kad darbdaviai kuodaugiausia juos vargintų, kuolabiau skriaustų. Nes kančios ir vargas, tai Dievo įstatymas kunigų išgiriamas, yra geriausias palinksminimu, yra viltis išganymo. Pasakyk, skaitytojai, tikintiems į tokį kunigų mokslą, kad jie be kančių, bei vargų, ir be tokio mokslo gali laimingai gyvuoti, tai tokios tavo kalbos, jie nenorės klausyti, o tavęs neapkės kaipo bedievio, nors savo akimis mato, o ausimis kasdien girdi, kad darbdaviai apie darbininkus nesirupina kiteip, kaip tik juos geriausias zudyti. Tikintieji, kaip jau „Vienybeje Lietuv.“ sykį rašiau, tik poteriauja ir meldžia duonos, idant nuo bado apsisaugoti, o laimingiausiasis ja čiasi, kada gali uždirbti ant gero užtaikymo savo mokiniojų. Tie mokiniojai, nesuprantamoje rots kalboje, kas nedėdienį primena tikintiems, ir liepia dar vargamistrai užmokėti už pagiedojimą 115-tos psalmės žydiško karaliaus, kur pasakyta: „Dievdirbiai turi akis, o nemato; turi ausis, o negirdi; turi nosis, o

neuožžia; nė gi ką iškalb savo kaklu. Lai tikintieji jiems bus panaši”.

Tai gi klausimas, ar lietuviški kunigai, apginėjai tikinčiųjų, panorėjo kuomet su savo išrinktomis avelėmis suprasti reiškimą to biauriausio paniekinimo žmoniško sveiko proto?! Jeigu kas mūsų kunigams pasakytų, kad jie aklaish ir kurčiais yra, kad jie turi pamislyti apie carų ir savo pačių skelbiamas melagystes, tai kunigai, vietoje dėkingumo ir meilių žodžių, atsakytų su neapikanta: „Ar tu, kvaili, daugiau išmanai, negu neklaidingas vietininkas Dievo, kurs viens tik gali spręsti ką tas mokslas reiškia”. Bet aš, girdėdamas tokį atsakymą, prisiminčia ir popiežiaus užrašytą gudrybę: „Kada aklas akla veda, tai abudu puola į duobę”. Čia jau užklaustas ir pats popiezius neišdrįstų viešai pasigirti, kad tai carai yra aklaish vadovais žmonių, kaip kad jie pasakę yra kad: „dievdirbiai turi akis o nemato, turi ausis o negirdi”..... Tą teisybę noriu tikintiems į popiežiaus gudrybę nurodyti, kad jis vienas nežino, kas yra aklu vadovu.

Praėjusiam 1903 mete, ant konvencijos katalikiškų delegatų Chicagoje, Ill., arkivyskupas Quigley, popiežiaus tarnas, štai kaip į tikinčius kalbėjo:

„Kada aš pamačiau, Vakarinių Valstijų parapijines mokyklaines, tai persitikrinau, jog į 50 metų katalikiška bažnyčia pastos savininke Vakarinių Valstijų, jeigu tik dalykai eis taip, kaip jie šiandien eina. Nepraslinks 20 metų, kaip šitas Suv. Valstijos valdys svieta. Karaliu ir imperatoriu pranyks, o Suv. Valstijų demokratija (milijonieriai) užims jų vieta. Vakarinė dalis valdys visomis valstijomis. Ir ką aš patyriau apie parapijines mokyklas, darodo man, kad gent-

kartė, kuri užstos po mūsų, bus vien tik katalikiška. (Pranyks bambizai ir popai). Kada Suv. Valstijos (milijonieriai) valdys svieta, katalikiška bažnyčia valdys svieta. Rytinių Valstijų gyventojai nežino apie svarbumą Chicagos vakaruose. Katalikai žino, kad Chicago yra vienu iš didelių katalikiškų (vagių) centrų ant svieta. (Mat Roma perstojo buti centru vagių). Tą pat galime pasakyti apie Greater New-York ir eilę didelių miestų, gulinčių skersai Kontinentą iki San Francisco”.

29 berzelio šių 1904 m. teipgi ant konvencijos susivažiausių katalikiškų profesorių ir delegatų į Philadelphia, kalbas ir užmanymus jų aprašydamas „The North American”, užminęs, kad vyskupas Hoban iš Scrantono laikė mišias, o arkivyskupas Ryan pirmsėdžiauvo, štai kokius žodžius padavė savo skaitytojams ant apsvartymo. Svarnis Jezaus Draugystės kun. Pardoue teip va kalbėjo: „Mes darome didelį progresą ir žengiamė į naują fazą katalikiško gyvenimo Suv. Valstijose. Mes esame pilnai suaugę. Mes dienas kudukystės palikome užpakalyje. Mes turime naujus idealus. Mes nepasilikome užpakalyje amžiaus. Iki šiam laikui mes nekalbėjome tik dirbome. Dabar mus darbai gana nužengė, kad galime darbuotis su visa stiprybe. Mes nepasakojame nieko neturėjome pasakyti. Šiandien mes esame prisirengę ir gatavi apskelbti toje valandoje, kaip mes įsielgsime su dideliais klausimais”.

Ar čia neaiškiai matoma, kad popiezius paskyrė jau carus ir imperatorius, kaipo aklus vadovus žmonių, ant išniekymo už apleidimą jo Vatikanė, o susibičiuliavęs su amerikoniškais milijonieriais, ketina valdyti svieta. Tai gi darbininkai galite dasiprotėti, kaip dalykai eis, kada kiekvienas

prispirtas bus melsti nuo darbavagių duonos.

Žinodamas, kaip dalykas eina, nes budamas nuo 1863 m. kunigu ir matydamas darbus visų Jezaus Draugų, negarsinančių dar naujų idealų vergijos, parašiau knyga: „Iš ko kyla melai”, išrodydamas, kad jie yra geriausiais melagiais. O kada pamačiau, kad jau rengiasi pagarsinti ir naujus idealus vergijos, pasiskubinau parašyti kitą knyga apie „Kankintojus ir kankintinius”, išrodydamas kaip „visų Jezu” draugai mokino žudyti ne tik priešus darbininkus, bet ir carus, kaip jų žudymo mokslas tobulingosi ir kaip jis dar pasitobulija.

Šiuomi noriu atkreipti atydą ne tik žmonių išsiluosavusių jau iš po farizėjiško jungo, bet ir jame tunančių, idant, ištrukę iš maskoliškos Scilios, nepatektų į Jezuitišką Karibda, ir baigiu šį raštelį kvieždamas dar sykį ant prenumeratos mano knygos, norėdamas kuogreičiausiai supažindinti lietuvius su nauju ideališku Jezaus-Draugų mokslu. Iki šiol pasiskubino užprašyti knyga 111 subscriberių. Visų vardai bus pagarsinti knygoje.

Kun. V. Dembskis,
328 Federal st.,
Philadelphia, Pa.

Musu reklama.

Kiek yra mummyse geriausių norų, kurie vakar buvo šventais, o šiandien jau ant niek paversti! Kiek daug mes mylim vis naujų užmanymų iššaukti, o įkunytuosius, norint butų svarbiausiais, paliekam užmirštais neveizdint, kad mes patį buvom prisidėję prie jų atgimimo ir prizadėję buvom daug pasišventimo. Toki vienok mūsų prizadėjimai, ir pasišventimai netik tautai naudos neatgabena, bet ir patį reklamuotojai savo užsitikėjimą pas visuomenę nužudo.

Prie tokių reklamuotojų priguli Brooklyno kriaučių unija, kuri savo reklama net antru kartu iššaukė, pareikalaudama sugražinti 56 dolerius ant siuntimo delegato į Nyderlandus paaukautus. Si paskutinė turbūt viena bus iš stambiausių reklamų.

„Atiduok jiems pinigus” ir užbaigtas kriukis! Klausimas vienok, kas tuos pinigus turi tiesą sugražinti? Jie šiandien jau po visuomenės kontrole, o ne pavienios ypatos, todėl visuomenė tik ir turi tiesą juos kur norint padėti. Ča neita klausimas, kur juos padėti, — kadan gi jie ant to paties miesto bus sunaudoti ant kurio buvo skiriami, — tik klausimas, ar verta siųsti delegatas todėl, kad jo reprezentacija nebus priimta kaipo nuo atskirios tautos. Šitas klausimas jau per visuomenę tapo išrištas ir priimtas už reikalingą; todėl vienas balsas prieš visus netur svarbos, ką juk ir Brooklyno kriaučiai gerai žino. Vilinosi, kad iš mano paaiškinimo Brooklyno kriaučiai supras savo klaidą ir kartu užbaigs savo reklama.

Igno Draugas.

Isz visur.

Apielinkėse Trans-Baikalo, Rusijoje, užgimė badas. Gyventojai duonos jau nemato daugiau pusės metų ir maitinasi galvijų pašaru, maldami dziovintas žoles ir virdami puotrą. Kai kur da buvo šiokitoki vaisiai, bet tuos išgrobstė keliaujanti Mandziurijon kariviai; tie teip gi miršta badu.

Berlyne, Vokietijoje, policija išvaikė vieną anti-semitistų susirinkimą, ant kurio buvo tariamas eiti ir iššaudyti, kaip zuikius, visus Berlyno žydus. Labiausia atsižymėjo anti-semitiška agitacija tulas grapas Puckler.

„Auszrai”.

Verkdams gulėjau aš vystikluose,
Mano loš šelį mama lingavo,
Meiliai augino savo vargtose,
Supo ir liudnas dainas dainavo;
Nieks nerupėjo man tad' ant svieta,
„Aušra” kad gimė aš nežinojau...
Ant žemės ploto krauju aplieto
Sviesa kad plėtės, aš tad' miegojau...
Gričioje mūsų vėjai lakiojo,
Mano broleliai miege sapnavo...
Verkiantį mažą mamą nešiojo,
Silpną vaikėlį gerbė, bučiavo.
Kas ta yr' „Aušra”, man nerupėjo...
Aš da nejutau šviesos spindulio...
Diena po dienai slinko irėjo,
Augau suvargęs sunus varguolio...
Šviesą paskleidus „Aušra” pranyko,
Dieną apreiškė „Varpo” gaudimas...
Skelbdamas laisvę „Ukininks” vyko, —
O smaugė žmones šiaurės siautimas!..
Šalčiais sloginta, vėjų blaškyta,
„Aušra” per kovą kelią pramynė,
Debesis juodi blaivės' į rytą,
Šviesybė tvėrė naują gadynė.
Dvidešimt metų kaip „Aušra” mirė,
Jau jos šviesybė širdis sušildė!
„Varpo” gaudimą broliai patyrė,
Ir aidas kovos orą pripildė.
Akis jau mato, jaučia krutinė,
Kokias kankynes kenčia Lietuva...
Bėga kiekvienas ginti tėvynę,
Šaukia: plėšikai mūsų težuva!..

Laukinis.

Atgaleiviams.

(„Dareme žale...” Adomo Asnyk'o).
Ar ilgai jums protą gaisis
Troškims prikelt senovę?
Juk joks stebuklas ne'tgaisis
To, kas gyvent jau liovė:
Sviets neis atgal dėl jus, neskelbs
Senų sapnų gyvybės.
Keiksmas, ugnis, kardai n'uzstelba
Gyvos minties greitybės!
Reik su gyvaisiais eit kartu,
Prie naujo buvio rucštis,
O ne pageltusiu liauru
Kerštingai galvas puoštis.
Ne'tkreipsit jus buties bangų —
Rugesčiais, nė pliovonėms, —
Tik gaila jus tų pastangų —
Negrįžs sviets iš kelionės!..

J. M-lė.

Budapešto apygardose, Vengrijoje, nušlavė gaisras kaimą Bordony, kur iš 1556 gyventojų sako pražuvę apie 1000 liepsnose.

Serbijoje, Bielgrade, buvo apvaikštinėjama karaliaus Petro gimimo dienos šventė, kur oficiali iš tos linkšybės teip nusigėrė, kad emė užpuldinėti ant nekaltų žmonių, labiausiai miesto moterų. Toks brutalizmas sušiaušė gyventojus, kurie — daugiausia socialistai — apsiginklavę griebėsi nuo girtuoklių ginties. Rezultatas tokios sostapilinės kovos buvo toks: 20 žmonių užmušta, o da daugiau sužeista. — Ką reikia pasakyti apie tokias dailias „tėvynės sunų” zobovas?!

Žodynas Juškos

Antra dalis Juškos žodyno jau gatava, nuo e-j ir galima gauti pas

J. J. Paukštis
Plymouth, Pa.

Nauji rasztai.

Žmona... Lietuvos gospadinė arba pamokinimai kaip prigulinčiai suvartoti Dievo dovanas. Parašė... Trečias spaudimas. Tiltėje. Išleido P. Mikolainis. 1904. Pusk. 75.

Šliupas J. Dr... Maskolių naujose. Tikras atsitiikimas, atpasakotas... Kaštaiš Susivienijimo Lietuvių Laisvamanių. „Biblioteka S.L.L. No. 6”. Plymouth, Pa. Spauda „Vienybės Lietuvninkų”. 1904. Pusk. 16.

Periodiškieji naujai išėjusi raštai.

Varpas, Nr. 6. Turinys: Spaudos atgavimas. Feljetonas — prie lenkiškai-lietuviškų sąntikių. Nauja era katalikų bažnyčioje. Mūsų kalendoriai. Literatūros skyrius. Spaudos peržvalga. Korespondencijos.

Ukininkas, Nr. 6. Turinys: Dėlei spaudos atgavimo. Danko. Rupiukimės jaunąja kar-

ta! Biauqas žmonės. Krimė. Sraigė ir radastas. Žinios iš Lietuvos ir tt.

Atsakymai.

p. Grinoriui. Labai mielai patalpintume, jeigu matytume kad iš to bus kokia nauda visuomenei. Bet kadangi čia yra pranešama apie paprastą erge-lij su kunigu, kas paprastai beveik kiekvienoje lietuvių parapijoje nuolatos atsikartoja, tai tas nejeina į mūsų laikraščio programą ir netalpinsime. Malonėkite pranešti žinias iš vietinių lietuvių gyvenimo ir tautiškai-darbininkiško judėjimo.

Padėkavonė.

Aš Magdalena Ulbinskienė, padėkavoju S. L. A. už mano vyro posmertinę \$150,00 ir žėdnam širdingai velinu rašyties prie garbingo Susivienijimo, ne ką į kokią žydų „Insurance”. M. Ulbinckienė,
Gilberton, Pa.

DIDELE Ex-kursija ir Piknikas

Susivienijusių draugysčių Sv. Mikolo ir Lietuvos Sunų Wilkes-Barre, Pa., ant HARVEYS LAKE, Pane-dėlyje 1-mą dieną Rugpiučio (August) 1904 m. Treinas išeis nuo L. V. dypo Wilkes-Barre 8:00 ryte. Dorranceton 8:15, Luzerne 8:20. Antras treinas išeis ant 10:00, ant 10:15, ir 10:20. Tikietas dėl suaugusių 50c. Vaikams 35c. Muzika grajjs puikiausius šokius. Taigi visus lietuvius ir lietuvaites, kaip vietinius teip ir iš visos apielinkės užkvičiame pasilinksinti

Komitetas.

Ant pardavimo.

Puiki leksnia ir sykių lėdine su geriausiai įtaisais ant Broadway str. So. Bostone. Puiki vieta, lietuviams apgyventa; norinti daugiau darsižinoti atsišaukite pas savininką; priezastis pardavimo—ėjimas į kitą biznij G. M. Neth,
277 Broadway str. So. Boston, Mass.

Prakalbos!

Newark, N. J., S.L.A. kuopa parengia 31 liepos, 4 val. po pietų didelės prakalbas, kur maloniai užprasoma yra prisilankyti visi lietuviai ir lietuvaitės; atsiliks J. Plikaičio salėj. Kalbotojai užkviešti net iš Waterburio.

Komitetas.

Susirinkimai.

Wilkes Barre, Pa., 3 rugpjūčio, 4 val. po pietų, ant City Hall, bus didelis lietuviškai-lenkiškai-slavakiškasis susirinkimas ir prakalbos, kur meilingai užkviečiama susirinkti visus sviesesnių pažvalgų žmones, o draugystėms, klubams išsiųsti savo delegatus ant pakalbėjimo apie reikalus prisilankantių balsavimų už renkama prezidentą.

Komitetas.

Wilkes Barre, Pa., 35 k. T. M. D. 7 rugpjūčio, 3 po pietų po Nr. 58 Public Square. Maloniai užkviečiam visus draugus ir pašalinčius susirinkti.

Komitetas.

Philadelphia, Pa., T.M.D. kuopa, 5 rugpjūčio, 8 vakare, 943 S. 2-nd str.

Komitetas.

Plymouth, Pa., susirinkimas T. M. Dr. kuopos Subatoj 30 d. Liepos, „Vienybės“ redakcijoje. Susirinkit visi.
Sekret. K. Brazys.

Nekalbantis vadas.

Nėra geresnio daikto, kaip mapa laike vakacijų. Parodo upelius, ežerus kur galite žu vauti, kalnus ant kurių užlipę galite interesingas vietas atlankyti ir kelius, kuriais galite važiuoti ar eiti. Lackawanos geležinkelis tik ką išleido su kvarbom tokią mapą parodančią New York, New Jersey ir Pennsylvanijos valstijas, kur musų geležinkelis eina. Šitos mapos parodo kelius, geležinkelius, strytkarių kelius ir pašto stacijas. Yra suvyniotam formate. Reikalaujanti mapos neužmirškite pridėti už 10 ct. dvicentinių stempų dėl T. W. Lee, General Passenger Agent Lackawanna Railroad, New York.

LIETUVIŲ UŽEIGA.

Daugelį metų visai pragyvenęs, pažinau darbininkų gyvenimą ir dėl jų uždėjau lietuvišką karčiamą. Užprašau lietuvius vietinius ir iš aplinkinių pas mane atsilankyti, busit svetingai priimti, pagal mano išgalę kožnam patarnausiu.

Silvestr. Zygmuntas,
37 Hartford ave.
NEW BRITAIN, CONN.

Zmonių vadovas paskirtas per žmones.

Dabartinė nacionališka administracija uztvirtino vien balsai prezidentą Theodora Roosevelt ir Charles W. Fairbanks.

Zmogus mylintis luosybę gerovę ir unaravą valdzę balsuos Novemberį už Roosevelt ir Fairbank prezidentą ir vice-prezidentą. 23 June tapo paskirti republikonu partijos ant šių vietų, ir nė vienas neatsirado priešais dėl to kad jie yra paskirti nuo žmonių. Ką žmonės nori tai ir turi turėti Roosevelt kandidata ant prezidento.

Delko? dėl to kad laike prezidentavimo Suvien. Valstijų jis yra dirbęs dėl jus dirbo dėl ateities, dėl padarymo geresnis ukėsais numazinimo mokesčių. Jo urėdavime tautišką skola numazin a ant \$150,891.580. Metinių mokesčių ant \$100,000,000 dėl vainos kaštų, ir praeitais numazintas ant \$16,000,000. Tai reiškė kad žmonės ant tiek laigesni.

Ką jis padarė dėl darbininkų? Jis sugadino straiką anglių, ir kalnakasai gauna aukštesnę mokesčių. Jis padaugino amatystę. Jis priėmė tukstančius emigrantų į šią žemę dėl to kad republikonai padarė namus del jų, kur jie gali turėti visada darba, aukšta algą, dziauktis liuosybe, gyvent linksmi, mokyt savo vaikus. Žmonės yra užganėdinti Roosevelt dėl to kad jis užganėdina žmones. Jis žino kad žmonės yra galybė šioje šalyje, tai ir jis darbuojasi dėl žmonių. Jis išvarė neteisings urėdninkus iš urėdų, jis pasipriešino trustam, padaugino kupčystę, prabagotino ir pagerino šią šalį. Žmonės nori kad jis prezidentautu dar 4 metus, jie žino kad jis yra geras prezidentas ir rėdas šios šalies saugiose rankose kol jis urėde. Jis nenori pralobti ar į gauti galybę, bet jis nori žmones užganėdinti, padaryti linksmi. Jis yra padaręs daug gero ir žmonės nori kad darytų tolyn. Tai gi priežastis dėl kurios nėvienas kandidatas nestojo priešai Chicago, Ill. June 23.

Potam žmonės paskyrė kitą teisingą žmogų, ir darbininką ant Vice-Prezidento. Jis yra Charles W. Fairbanks iš Indijų. Žmonės knrie balsuos Lapkritije už Roosevelta ir Fairbanks blasuos už gerą rėdą ir gerovę.

ISZTIRTI DAIKTAI

Szitas darodymas turi pertikrint klekviena Plymouth'o

Nieks nepagadina gerą vietą, Niekas neatima žmogaus jausmo, Kaip niežėjimą skuros, Niežėjimas davaro in bepritate, Visą dieną suvargina, Visą naktį neduoda miegoti, Niešti! niešti be perstojimo, Teip kaip niežai, Sunku užsilaikyti nesikasius, Gali kasytis bet žinai kad blogiau. Žmonės dasizinojo kad gali buti išgydomi, Dazinojo vertę Doans Ointment, Daugybės darodymiu kad Doan's Ointment išgydys niežius, ar niežėjimą skuros. Perskaityk nuosprendimą Scrantų ukėsų.

F. H. Green, darbininkas taisymo šapos D. L. & W. R. R., ir gyvenantis po 425-10th Ave., Scanton, Pa. sako: Aš sirgau per 10 metų iki 1896 su niežėjimu. Buvo bloga šaltam ore, laike šilto oro arba kada persildavau, tada niežėjimas apstodavo. Naktims negalėdavau miegoti ir buče atidavęs visą savo turtą kad mane kas but išvalnyją nuo niežėjimo. Aš vartoju visokos gyduoles bet niekas negelbėjo. Daktarai teipgi neko negalejo pagelbėti ir aš trotinau viltį iki nepamačiau 1896 Doans Ointment apgarinimą ir nusipirkau box. Po pirman naudojimui teip man pagelbė kad aš naudoju ant toliaus iki netapau išgydytas. Nuo to laiko aš daugybei parodinau Doans Ointment

Ant pardavimo yra kromuose, preke 50ct. Foster Milburn Co. Buffalo, N. Y., agentas ant Suvienytų Valstijų. Nepamirškite vardo Doans ir neimkite kitokias.

Negalima buti sveikas, turint nešystą kraują. Burdock Blood Bitters padaro šystą kraują.

Viena tiktai gyduolė ant svieto, kuri izdydo niežėjimą Doans Ointment, kiekvienoje aptiekoje yra gaudama, preke 50c.

Mešlungis greitai išrydomas Dr. Thomas Electric Oil. Gaupama visose aptiekoose.

Nėr tokio nesmagaus daikto kaip vasaros liga, Dr. Fowlers Extract Wild Strawberry dėl sulaijimo vidurių.

P. JASANIS,

2 Sexton st. New Britain, Conn

Užlaikau visokios dektinės, vyno, skanaus alučio, puikiai kvėpiančių Cigarų, ir reikale suteikus draugišką rodą. Užprašau visus lietuvius atsilankyti.

Gerbtini Tautiečiai!

Turiu užgarbę pranešti visiems lietuviams, jog apsiėmiau agentyste ant labai gerų linijų. Tai gi parduodu laivakortes ir siunčiu pinigus į visas dalis svieto. Užtikrinu jog su, nuo manęs pirktoms laivakortėms pervaziuosit didmarį per 8—9 dienas. Nusiunčiu pinigus į Lietuvą ir į kitus kraštus pasaulės, labai greitai.

Prigulincias dalis arba pasargas lietuvoje atimu ir padarau paliudijimus arba aktus ir be jokios turbacijos. Turiu labai šystą ir puikią užėigą dėl svetelių, užlaikau vyną, alų, degtinę ir kitokias gėrymus, kurie žinau patiks dėl lietuvių ir nė prabaščius nepaniekytų. Suguodone K. Baltrukonis.

Adrisuokit š teip: **CHAS. V. BOLTH,**
686 North Rivers Side street, Waterbury, Conn.

Pigi kelione isz Anglijos in Amerika

Isz Liverpool ar Quenstown	\$12.75
„ Belfartar ar Londondery	\$13.95
„ Glasgow	\$15.15
„ London	\$15.75
Isz New Yorko in Hamburgą	\$17.00

Gaudamos pas J. J. Pauksztį Plymouth, Pa.